El Girona llença la primera part i no és a temps d'arreglar-ho

Dos gols de l'Alcorcón i l'expulsió d'Alcaraz abans de la mitja hora condemnen els de Machín a Santo Domingo

Les fotos de l´Alcorcón - Girona

Feia temps, molts mesos que el Girona [http://www.diaridegirona.cat/tags/girona-f.c..html]no mostrava una cara tan discreta com la que va oferir ahir durant la primera part a Alcorcón, en un partit que a la mitja hora de joc ja estava dat i beneït amb dos gols dels locals i l'absurda expulsió d'Alcaraz. Cristian Herrera de penal (m.77) va posar-hi un xic d'emoció però va ser massa tard. Sí, l'equip continua en posicions d'ascens directe malgrat que el marge amb els perseguidors s'ha escurçat però la derrota d'ahir és un seriós avís per a tots aquells que ja es veien a Primera abans de Nadal. La Lliga és molt llarga i el Girona evidentment que pot tenir un mal dia i que havia de perdre un moment o altre; ara bé,llençar una primera part com ahir va fer l'equip al Santo Domingo, és quelcom menys perdonable. Tot i la inferioritat numèrica, la imatge dels blanc-i-vermells a la segona part va ser l'esperada -l'Alcorcón va acabar demanant l'hora- per a un equip que aspira a estar entre els millors. Però el mal ja estava fet i la reacció va ser insuficient per salvar cap punt. La ratxa s'ha acabat però el crèdit del Girona, malgrat la patacada, continua intacte.

El repte era bonic. Igualar les cinc victòries consecutives, la millor ratxa del Girona en aquesta etapa moderna a la categoria. Tanmateix, assolir aquesta fita no deixava de ser una autèntica anècdota que anava de la mà del que realment buscava l'equip al Santo Domingo, que era sumar tres punts més, seguir fent camí i obrir forat respecte als perseguidors. L'objectiu no era gens senzill perquè al davant, els de Machín tenien l'equip amb millors números com a local i un conjunt al qual costa Déu i ajuda prendre'ls punts al seu estadi. Com era de preveure, l'Alcorcón va sortir a pressionar des del primer moment amb el seu particular estil intens i agressiu que el caracteritza a casa. El Girona de seguida es va veure amb dificultats i un xut de Toribio va ser el primer avís. La sortida dels madrilenys va ser fulgurant i en l'acció posterior, Óscar Plano es va avançar a Marí i va batre René amb un xut per l'escaire.

El Girona estava més que avisat del que li podia passar al Santo Domingo. Tot i això, va caure de quatre potes al parany que li tenia preparat l'Alcorcón. Pitjor impossible es posaven les coses per als blanc-i-vermells que, com en la darrera sortida a Osca, els tocava anar a remolc. Els de Machín es veien desbordats davant uns jugadors madrilenys que semblaven onze gossos afamats a la recerca d'un altre gol que els encarrilés encara més el partit. A punt estarien de trobar-lo de no haver estat per un peu miraculós de René que va evitar el segon d'Óscar Plano. Superat el quart d'hora, un parell de xuts d'Alcaraz i Aday van ser els primers tímids senyals dun Girona irreconeixible. Res. L'equip no hi era i l'Alcorcón ampliaria l'avantatge abans de la mitja hora de joc arran d'un penal de Pablo Marí -amb probable falta prèvia abans- a Óscar Plano. David Rodríguez no va perdonar des dels onze metres i va eixamplar un resultat més que preocupant per als de Machín.

El partit es posaria encara més coll amunt amb l'expulsió d'Alcaraz, que va veure dues targetes en poc més de tres minuts, la segona de les quals per simular un penal. Com una pel·lícula de terror estava sent la primera part d'un Girona que era una autèntica joguina a mans de l'Alcorcón. Molt lluny quedava aquella imatge d'equip sòlid i rocós que havia encisat durant els últims dos mesos. Una forta trompada entre Alcalá i Elgezabal, que va obligar el central basc dels locals a deixar el camp en llitera camí de l'hospital, va aturar el que estava sent un bany dels que feia temps que no es recordaven.Només començar la represa, Martín Luque va deixar en evidència tota la defensa gironina i quan ho tenia tot a favor per marcar o fer la passada de la mort, Ramalho va intervenir per neutralitzar la jugada. Qualsevol opció de remuntada passava per ajustar la defensa, apujar la intensitat i començar a jugar, quelcom que durant la primera part no havia passat. Rebre un tercer gol enterraria les mínimes esperances.

Un cop de cap de Cristian Herrera en la primera vegada en què un jugador visitant, Aday, va anar-se'n de la seva marca, va ser el primer intent del Girona del partit (m.53). Entre que els madrilenys havien afluixat una mica, no gaire, el seu ritme per la claredat del marcador, i que el Girona amb Sandaza ja al camp intimidava més, la imatge de l'equip va canviar a la represa. Dmitrovic hauria d'intervenir sense gaires dificulats per desviar un xut sec de Cifuentes i Herrera tornaria a posar a prova el porter balcànic (m.67). Tot i la inferioritat numèrica, el Girona trepitjava més camp contrari, però sense generar perill. De la seva banda, l'Alcorcón cercava el tercer a la contra. René va evitar-lo en un parell de xuts de Plano. El partit no s'havia acabat i el Girona hi entraria gràcies a un penal de Navarro a Ramalho, que Herrera transformaria inapel·lablement. El gol engrescaria els de Machín i faria tremolar les cames als madrilenys als últims minuts. El Girona va acabar tancant l'Alcorcón a la seva àrea però sense gaudir de l'última oportunitat per empatar. S'havien despertat massa tard.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/12/12/girona-llenca-primera-part-no/818908.html?utm_source=rss